

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังออกจากประตูของโลกเก่านี้และเข้าสู่ประตูของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ชี้หนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก

คำถาม: กรรมที่ดีที่สุดในเวลาปัจจุบันคืออะไร?

คำตอบ: กรรมที่ดีที่สุดคือการกลายเป็นไม้เท้าให้กับคนตาบอดในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกๆ ควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้เกี่ยวกับว่าควรเขียนคำใดลงไปเพื่อที่ผู้คนสามารถหาหนทางกลับบ้าน (สู่การหลุดพ้น) และไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าหนทางไปสู่ความสงบและความสุขถูกแสดงไว้ที่นี่

โอมชานติ ลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับตะเกียงของนักมายากลหรือไม่? ตะเกียงของอาลาตินก็ได้รับการจดจำด้วย ตะเกียงของอาลาตินหรือตะเกียงของนักมายากลแสดงให้ลูกเห็นอะไร? มันแสดงให้เห็นสวรรค์, ดินแดนแห่งความสุข ตะเกียงดังลูกเรียกว่าแสง ในเวลาปัจจุบันมีความมืดมิด เวลาที่ลูกๆ กำลังจัดงานออกร้านและนิทรรศการเพื่อที่จะแสดงให้ทุกคนได้เห็นแสง ลูกกำลังใช้เงินจำนวนมากและกำลังทำความพยายามของลูกอย่างหนักมาก ลูกถามว่า: บาบาราคควรจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? บอมเบย์ลูกเรียกว่า “ประตูแห่งอินเดีย” เรือกลไฟมาเทียบท่าครั้งแรกที่บอมเบย์ ในเดลีเองก็มีคำว่า “ประตูอินเดีย” ที่นี่คือประตูสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของเรา มีสองประตู มีสองประตูเสมอ, เข้าและออก ประตูหนึ่งเป็นทางเข้าและอีกประตูหนึ่งสำหรับทางออก ที่นี้ก็เหมือนกัน เราเข้าไปสู่โลกใหม่และแล้วออกจากโลกเก่านี้ และแล้วกลับไปยังบ้านของเรา อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถกลับบ้านด้วยตัวเองเพราะเรากลืมบ้านของเราไปแล้ว ต้องการผู้นำทางเราได้พบท่านและท่านกำลังแสดงหนทางให้แก่เรา ลูกๆ รู้ว่าบาบากำลังแสดงหนทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต, ความสงบและความสุขแก่ลูก ดังนั้นลูกควรเขียนว่า: ประตูสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องไตร่ตรองสิ่งนี้ พวกเขามีความคิดมากมายเกี่ยวกับการหลุดพ้นคืออะไรและการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร ทุกคนต้องการความสงบและความสุข ให้มีความสงบและความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในยุคทองเท่านั้น ดังนั้นควรเขียนว่า “ประตูสู่สันติธรรมและสุขธรรม” ไม่เช่นนั้นก็เขียนว่า “ประตูไปสู่ความบริสุทธิ์ ความสงบ และความเจริญรุ่งเรือง” คำพูดเหล่านี้ดี สามสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ที่นี่ ดังนั้นจึงควรอธิบายว่าทุกสิ่งเหล่านี้คงอยู่ในโลกใหม่ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นเราต้องออกจากโลกเก่าและกลับบ้านอย่างแน่นอน ดังนั้นนี่คือประตูสู่ความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรือง บาบาชอบชื่อนี้ ในความเป็นจริงแม้ว่าจะจะเป็นชีพบาบาที่ทำพิธีเปิด ท่านก็ทำสิ่งนั้นผ่านเราราหมีน มีการทำพิธีเปิดมากมายในโลก บ้างก็เป็นพิธีเปิดโรงพยาบาล, บ้างสำหรับมหาวิทยาลัย แต่การทำพิธีเปิดนี้เกิดขึ้นครั้งเดียวและเวลานี้เท่านั้น เหตุนี้เองจึงมีการให้ความคิดมากมายกับสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนเขียนว่า: บราห์มาบาบาควรมาและทำพิธีเปิดนี้ เราควรเชิญทั้งบัพและดาตา พ่อบอกเราว่า: ลูกไม่ได้รับอนุญาตให้ออกไปที่ใดก็ตามข้างนอก สำนักนั้นไม่ปล่อยให้ฉันไปเพื่อทำพิธีเปิดนั้น และกฎหมายก็ไม่ยอมให้ฉันไป ใครก็ได้สามารถทำพิธีเปิดนั้น มันจะถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์: ประชาบิดาบราห์มากุมารและกุมารี ชื่อนี้ดี ประชาบิดาหมายถึงพ่อของทุกคน ท่านไม่ยิ่งหย่อนเลย พ่อเองเป็นผู้ดำเนินพิธี ท่านคือคาร์นคาราวันฮาร์ ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นลูกควรทำความพยายามอย่างมากและทำตามศรัทธา ในปัจจุบันมีกรรมที่ดีที่สุดเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะทำด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูกและนั่นคือการกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ผู้คนแม้กระทั่งพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! ได้โปรดให้ไม้เท้าแก่คนตาบอดด้วย! ทุกคนตาบอด ดังนั้นพ่อจึงมาและกลายเป็นไม้เท้าเท่านั้น ท่านให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูกแต่ละคนที่จะทำให้ลูกไปสู่สวรรค์ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เป็นไปตามลำดับ นี่คือโรงพยาบาลควบคู่กับมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตมาก ได้เคยมีการอธิบายแล้วว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำไว้ว่าพ่อกับลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือนรก; ไม่สามารถถูกเรียกว่าสวรรค์ได้ มีศาสนาเดียวเท่านั้นในสวรรค์ เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ไม่มีศาสนาอื่นที่นั่น เพียงแค่จดจำความหมายของ “มานมานะบาฟ” นี้ ในสวรรค์เราเป็นนายของทั้งโลก ลูกไม่ได้จดจำแม้กระทั่งสิ่งนี้? มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้พบกับพ่อแล้ว ดังนั้นลูกควรมีความสุขของสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลยแม้กระทั่งหลังจากที่เป็นของพ่อเช่นนั้น ลูกก็ไม่สามารถมีความสุขมากนัก ลูกยังคงสำคัญอยู่เรื่อยๆ มายาก็ทำให้ลูกสำคัญอย่างมาก เธอทำให้ลูกลืมที่จะมีการจดจำระลึกถึงชีพบาบา และแล้วลูกก็พูดว่า: ฉันไม่สามารถที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง

พอทำให้ลูกดำดิ่งลงสู่มหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ในขณะที่มายาทำให้ลูกตะเกียกตะกายอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ บางคนตะเกียกตะกายอย่างมีความสุขมาก บาบาสวดว่าจดจำชีพบาบา อย่างไรก็ตามมายาทำให้พวกเขาลืม พวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านคือผู้เดียวที่จับสิ้นความทุกข์ทั้งหมดของเรา ผู้คนไปที่แม่น้ำคงคาเพื่ออาบน้ำ เพราะพวกเขาคิดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าคงคาจัดความทุกข์ของลูกหรือลบล้างบาปของลูก ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาฯลฯ ทุกคนไปและนั่งบนฝั่งแม่น้ำ ทำไมพวกเขาถึงไม่นั่งบนฝั่งมหาสมุทร? เวลาที่ลูกๆกำลังนั่งบนฝั่งมหาสมุทร ลูกๆมากมายมาที่มหาสมุทร เป็นที่เข้าใจได้ว่าแม่น้ำสายเล็กและสายใหญ่เหล่านี้ออกมาจากมหาสมุทร ชื่อ “พรหมบุตร” และ “ซินด์ สรัสวตี” นั้นก็ให้ไว้แก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่อความคิด คำพูดและการกระทำของลูก อย่าได้กลับมาโกรธ ความโกรธเกิดขึ้นในจิตใจก่อนและแล้วจึงออกมาเป็นคำพูดและการกระทำ เหล่านี้คือหน้าตาทั้งสาม เหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าพูดโดยไม่จำเป็น อยู่ในความเงิบ เมื่อบางสิ่งออกมาเป็นคำพูดมันก็จะเกิดขึ้นในการกระทำของลูกด้วยเช่นกัน ความโกรธเกิดขึ้นในใจก่อนและแล้วจึงออกมาเป็นคำพูดและการกระทำ มันออกมาจากทั้งสามหน้าตา จะเข้าไปสู่จิตใจก่อน ผู้คนในโลกก็ยังคงเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ต่อกันและกัน พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้รบรากัน ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกไม่ควรแม้กระทั่งมีความคิดของสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ดีมากที่สุดที่จะคงอยู่ในความเงิบ พ่อมาและเปิดประตูสู่สวรรค์ นั่นคือประตูสู่ความสงบและความสุข ท่านบอกสิ่งนี้แก่ลูกๆเท่านั้น ท่านบอกลูกๆให้บอกผู้อื่น ความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรืองคงอยู่ในสวรรค์เท่านั้น ลูกต้องเข้าใจว่าลูกจะสามารถไปที่นั่นได้อย่างไร สงครามมหาภารตะก็เปิดประตูด้วยเช่นกัน บาบาสวดตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับชื่อที่ควรจะให้ ด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ในตอนเช้าลูกก็จะสามารถสวดมนต์ได้ คำแนะนำที่ดีนั้นปรากฏออกมา เหตุนี้เองبابาสวดว่า: ตื่นแต่เช้าตรู่, จดจำพ่อและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับว่าควรจะให้ชื่ออะไร คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกบางคนก็สามารถเกิดความคิดเห็นที่ดี เวลาที่ลูกเข้าใจว่าการเปลี่ยนคนที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นคนที่บริสุทธิ์นั้นหมายถึงการเปลี่ยนเขาจากชวานรให้เป็นชาวสวรรค์ เทพมีคุณสมบัติ เหตุนี้เองผู้คนจึงก้มลงคำนับเบื้องหน้าพวกเขา แม้ว่าจะขัดกับกฎเกณฑ์สำหรับลูกที่จะก้มลงเบื้องหน้าใครก็ตามเวลานี้ ลูกก็ต้องยังคงทำต่อไปอย่างมีไหวพริบ ผู้รู้พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่สูงส่งและบริสุทธิ์ และคนอื่นๆเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และตกต่ำ แม้ว่าลูกจะรู้ว่าลูกคือผู้ที่สูงส่งที่สุดเมื่อมีคนทักทายลูกด้วยการพนมมือไหว้ ลูกก็ต้องตอบรับเขา เมื่อพวกเขาทักทายลูกในแบบนั้นลูกก็ต้องตอบรับในลักษณะเดียวกัน หากลูกไม่มีปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาอย่างมีไหวพริบ ลูกก็จะไม่สามารถจับพวกเขาได้ ลูกต้องมีไหวพริบมากมาย เมื่อความตายยืนอยู่เหนือศีรษะของผู้คน พวกเขาถึงจดจำพระเจ้า ทุกวันนี้หลายสิ่งหลายอย่างจะเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆโดยไม่คาดฝัน ไฟจะค่อยๆลามออกไปทีละน้อย ไฟจะเริ่มต้นขึ้นจากต่างประเทศและแล้วทั้งโลกจะค่อยๆถูกเผาทีละน้อย ในเวลาสุดท้าย เพียงลูกๆ เท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ลูกๆ ดวงวิญญาณจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ และแล้วลูกๆ จะได้รับโลกใหม่ ลูกๆ ได้รับบันทึกใหม่สำหรับโลก ลูกปกครองที่นั่น ตะเกียงของอาลาตินนั้นมีชื่อเสียงโด่งดัง ด้วยการจดบันทึกเช่นนั้นลูกก็ได้รับทรัพย์สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ลูกต้องแม่นยำ ลูกรู้ว่าเมื่อได้รับสัญญาอัน อลล้าหรืออาลาตินก็จะให้นิมิตให้แก่ลูกในทันที เพียงแค่จดจำชีพบาบาและลูกทั้งหมดจะมีนิมิต ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับนิมิตด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง ที่นี้ลูกได้รับนิมิตของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ดังนั้นลูกสามารถจดจำบาบาและสวรรค์ได้อย่างมาก ลูกจะเห็นสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่เรื่อยๆ ผู้ที่ฉลาดและซื่อสัตย์อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาและความรู้นี้จะสามารถมองเห็นฉากและทัศนียภาพในเวลาสุดท้าย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก เช่นที่บาบาเป็นผู้ประทานเทพนิมิต, ในทำนองเดียวกันลูกจะกลายเป็นผู้ให้เทพนิมิตสำหรับตนเอง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาหลังจากที่พวกเขาจดจำพระเจ้าอย่างแรงกล้ามากพวกเขาก็ได้นิมิต ราวกับว่าพวกเขากลายเป็นผู้ประทานเทพนิมิตด้วยความพยายามของเขาเอง ด้วยการอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำ ความพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุขมากและมีนิมิตด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถลิ้มทั้งโลกนี้และกลับมามั่นคงในสำนักครูของ “มานมานะบาบ” ลูกต้องการอะไรอีก? และแล้วลูกก็จะออกจากร่างของลูกด้วยพลังโยคะ มีความพยายามในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ต้องใช้ความพยายามในเรื่องนี้เช่นกัน บาบายังคงแสดงวิธีการขั้นหนึ่งในการทำ ความพยายามให้กับลูกต่อไป ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสูญเสียสำนักของการเป็นร่างกาย เป็นราวกับว่าลูกกลับมาที่ดัดเทียมกับพ่อ และลูกจะได้นิมิตอยู่เรื่อยๆ จะมีความสุขอย่างมากด้วยเช่นกัน มีการจดจำผลลัพธ์ของเวลาสุดท้าย ลูกต้องอยู่อย่างละวางจากรูปและนามของลูกเองด้วยเช่นกัน ดังนั้นสภาพของลูกจะเป็นเช่นไรหากลูกจดจำรูปและนามของผู้อื่น? ความรู้ที่นั่นง่ายมาก โยคะโบราณของบาร์ตาได้รับการจดจำ มีเวทย์มนตร์อยู่ในนั้น บาบาสวดอธิบายแล้วว่าผู้ที่มีความรู้ของธาตุนพราห്മก็จะออกจากร่างกายของเขาเช่นนี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณ และฉันจะหลอมรวมเข้ากับดวง

วิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถหลอมรวมได้ พวกเขามีความรู้เกี่ยวกับธาตุบราห์ม บาบาก็เห็นว่าพวกเขา ออกจากร่างของเขาในขณะที่พวกเขาเพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง บรรยากาศสงบมากและมีความเงียบสงบ เป็นผู้ที่อยู่ใน หนทางของความรู้นี้ ผู้ที่สามารถอยู่อย่างสงบที่จะมีประสบการณ์ของความเงียบสงบนั้น อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ยังคง เป็นเด็กทารก พวกเขาล้มลงอยู่เรื่อยๆครั้งแล้วครั้งเล่า ต้องใช้ความพยายามที่แผ่ทั่วเป็นอย่างมากในสิ่งนี้ ความพยายาม ของผู้คนที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นมองเห็นได้ พวกเขาห่มลูกปิดของลูกประจำ พวกเขาหนึ่งในกระท่อมเล็ก ๆ และทำความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ที่นี้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ไม่มี ใครสามารถเห็นว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ลูกต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกด้วยโยคะ บัญชีกรรม เหล่านั้นไม่สามารถชำระสะสางได้ด้วยความรู้นี้ บัญชีจะได้รับการชำระสะสางด้วยการจดจำระลึกถึง ความทุกข์ทรมานของ กรรมจะได้รับการชำระสะสางด้วยการจดจำระลึกถึง นี่คือนี่ที่แผ่ทั่ว ทุกสิ่งที่بابาสอนลูกนั้นแผ่ทั่ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความโกรธในความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ให้ความใส่ใจกับหน้าตาทั้งสามนี้อย่างมาก อย่าพูดโดยไม่จำเป็น อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ซึ่งกันและกัน!

2. อยู่อย่างซาบซึ้งในความรู้และโยคะ และมองดูมากและทัศนียภาพในเวลาสุดท้าย จบสั้นสำนึกของร่างกายด้วยการลี้ม รูปและนามของลูกเองและรูปและนามของผู้อื่น และคงอยู่ในสำนึกรู้ของดวงวิญญาณ

พร: **พร:** ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่หลอมรวมอยู่ในความรักและเติมไปด้วยความรักและการได้มาซึ่งการ บรรลุผล และด้วยการยิงลูกศรของความรักทำให้คนอื่นสิ้นสติด้วยความรัก
ในทางโลกเมื่อใครบางคนดื่มด่ำอยู่ในความรักสำหรับใครบางคน ลูกจะรู้สึกได้จากใบหน้า ดวงตา และคำพูดของเขาหรือเธอที่หลอมรวมอยู่ในความรักที่คนนั้นกำลังอยู่ในความรัก ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกขึ้นไปสู่เวที ไม่ว่าความรักที่มีต่อพ่อที่ลูกหลอมรวมอยู่ในตัวลูกมากเพียงใด ลูกศรแห่งความรักก็จะทำให้คนอื่นสิ้นสติไปกับความรักได้มากตามนั้น อย่าได้มีรูปของการคิดของการเชื่อมโยงของการให้การบรรยายหรือพูดซ้ำประเด็น ให้มีรูปของการถูกหลอมอยู่ในความรัก เติมไปด้วยความรัก และการได้มาซึ่งการบรรลุผลแทน เมื่อลูกพูดในฐานะผู้มีอำนาจ สิ่งนั้นก็จะมีผลกระทบ

คติพจน์: ด้วยการบรรลุถึงความเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม จงนำเวลาแห่งความเพียบพร้อมให้เข้ามาใกล้

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: การนำวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้

ทุกคนเริ่มเข้าใจแล้วว่ามี “ผู้เป็นหนึ่งเดียว” อย่างไรก็ตาม ผู้เป็นหนึ่งเดียวนั้นมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น เวลานี้ จงโลกทุ่งนา แห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่นี้ พวกเขามาถึงสภาพที่กล่าวว่า นอกจากหนึ่งเดียวนั้นแล้วยังมีคนอื่นด้วย แต่เวลานี้ จงยัง ธนูเช่นนั้นที่พวกเขาพูดว่า “นี่คือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น” ทุ่งนาพร้อมแล้วและจะพร้อมต่อไป แต่รากฐาน ความใหม่ และ เมล็ดคือความรู้ใหม่นี้ พวกเขาได้สัมผัสมาแล้วว่านี่คือความรักอันที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและความรักทางจิต วิญญาณ แต่เวลานี้ พร้อมกันกับความรัก แสดงให้พวกเขาเห็นว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีอำนาจของความรู้นี้ อำนาจของ ความรู้ที่แท้จริงนี้ เปิดเผยสิ่งนี้ และแล้วการเปิดเผยจะเกิดขึ้น